

alternativa
alternativa
alternativa
alternativa

číslo 12, ročník 1996

- R. Sankaran: *Homeopatie - věda či umění?*, str. 3
L. Ryba: *Homeopatie NE!*, str. 4
J. Čehovský: *Vrahem je zahradník?*, str. 5
G. Vithoulkas: *Emoční slabost - Aurum metallicum*, str. 6
J. M. English: *Charakteristika typu Sepia*, str. 13
D. Spinedi: *Druhé předepsání*, str. 21
E. Kalvínská: *Phosphor*, str. 29
P. Dufek: *Případ Belladonna - konstituční podání léku*, str. 32
O čem se pacient nedoví, str. 33

Zveme vás srdečně na dvoudenní přednášku

KLASICKÁ HOMEOPATIE V PRAXI

kterou přednese se simultánním překladem do češtiny

Dr. Russell S. Malcolm, MB, ChB, BA, MFHom.,

ředitel vzdělávání na Královské Londýnské Homeopatické Nemocnici
a člen předsednictva Faculty of Homoeopathy.

Detailní analýza jeho nejnovějších případů promítaných na video, uplatnění principů klasické homeopatické metody při denní práci s pacientem. Přednášky se konají v sobotu a v neděli 22. a 23. března 1997 od 9.00 hod do 18.00 hod, v neděli do 17.00 hod. (prezence od 8.00 hod.) v Praze 5, kongresový sál nemocnice Na Homolce, Roentgenova 2. Kurz je pořádán ve spolupráci s IPVZ. Cena kurzu 1000 Kč, úhrada na místě nebo v předstihu složenkou typu C na adresu nakl. Alternativa. Při požadavku na ubytování je nutno se přihlásit v Alternativě písemně nebo tel. nejméně měsíc předem.

Prosíme, abyste předplatili další 4 čísla, ročník 1997, našeho časopisu přiloženou složenkou. (140 Kč)

HOMEOPATIE č. 12. Čtvrtletník pro klasickou homeopatii, 1996.

Redakční rada: MUDr. Pavel Běleš, MUDr. Pavel Dufek, MUDr. Zuzana Hankeová, MUDr. Galina Krejčová, MUDr. Josef Kreml, MUDr. Hana Pokorná, MUDr. Petr Pudil, MUDr. Zuzana Škodová, MUDr. Radek Růžička, MUDr. Luděk Ryba. Redaktor Mgr. Jiří Čehovský.

Vydává nakladatelství ALTERNATIVA, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5

tel.: (02) 592301 l. 205, tel./fax: (02) 4025961

e-mail: alternativa@ecn.cz, <http://www.ecn.cz/alternativa>

Autorské příspěvky a písemné i telefonické objednávky předplatného přijímá redakce.

Cena jednoho výtisku včetně poštovního je 35 Kč. Objednávku časopisu uskutečníte zasláním ceny čtyř čísel, t.j. Kč 140, složenkou typu C na adresu nakladatelství.

Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 1865/1993 ze dne 29.9.1993

© Alternativa, 1996

Homeopatie - věda či umění?

Rajan Sankaran odpovídá

Převzato z Classical Homeopathy Vol. II No. 5-6

Přeložila Ing. Táňa Chudáčková

Jak jsme vás informovali v minulém čísle naší Homeopatie, rozvinula se na stránkách Classical Homeopathy diskuze mezi G. Vithoulkasem a R. Sankaranem o tom, zda lze či nelze volně interpretovat různé rubriky Kentova Repertoria, kapitoly Mysl. Padla i ostrá slova ze strany G. Vithoulkase.

„V první řadě bych chtěl zdůraznit, že G.Vithoulkas je pro mne jednou z nejvýznamnějších osobností na poli homeopatie. Měl jsem i mnoho jiných učitelů, ale při sledování jeho případů jsem byl svědkem velice důvtipných operací s obrazotvorností, což mne i mnoho jiných úžasně inspirovalo. G.Vithoulkas byl v té době revoluční homeopat, dokázal se postavit proti jistým všeobecně uznávaným konvencím.

Homeopatie jako věda má dvě stránky. Její pevný základ tvoří provingy, klinické zkušenosti, repertorium a materie medika. Na druhé straně sem však patří i citění, vnímání, chápání a intuice, a to se v knihách popsat nedá. Ten, kdo se soustředí jenom na jednu z těchto dvou stránek, nemůže nikdy dosáhnout úspěchu.

To platí jak pro ty, kdo používají jenom repertorium, počítač, knihy a kvalitativní symptomy, tak i pro ty, kteří pracují výhradně na základě intuice, představivosti a pocitů. Podle mého názoru je třeba tyto dva přístupy spojit, stejně jako je tomu u lidské bytosti. Lidské reakce jsou jak logické, tak emocionální. Jsem pevně přesvědčen, že G.Vithoulkas tohle všechno do hloubky chápe a osobitým způsobem se tím řídí i při léčení a vyučování.

Připadá mi však, že G. Vithoulkas úplně nepochopil moji knihu a snaží se mne i všechny ostatní varovat před jednostranným přístupem. Já si tohoto upozornění vážím a sám bych chtěl apelovat na všechny homeopaty: Nesoustřeďte se výlučně ani na imaginaci, ani na fakta. Snažte se být oboustranní. G.Vithoulkas ani já nejsme zaměřeni jednostranně, využíváme obě stránky, stejně jako všichni ostatní homeopaté.“

<p>Kurz klasické konstituční homeopatické léčby v Praze, vedený Mgr. J. Čehovským a pořádaný ve spolupráci s IPVZ se koná v těchto termínech: 11., 12. leden, 8., 9. únor, 22., 23. březen 97.</p>

Analýza videopřípadů a jejich kontrol. Pro pokročilejší homeopaty. Informace v redakci Alternativy.

Homeopatie NE !

MUDr. Luděk Ryba

Na konci roku 1996 byla v Praze na sjezdu České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně drtivou většinou hlasů zástupců odborných společností vyloučena z řad ČLS JEP homeopatická společnost. Klíčovým argumentem k vyloučení více než tisíce jejích členů bylo to, že nedokázali prokázat vědeckost základů, na nichž je homeopatická filozofie postavena. Ortel byl nasnadě předem a nelze mít hlasujícím lékařům jejich odmítavý postoj za zlé. Ostatně za nepřilíh dobrou pověst si homeopatická společnost může sama. Řada zmatků, aférek a problémů spojených s uplynulým obdobím by asi odradila i tolerantnější a přístupnější sešlost než byla ta, která se konala na Kampě v onen lezavý deštivý den.

O tom však - domnívám se - toto hlasování nebylo. Daleko spíše bylo o strachu z jiného a neznámého, o hluboce zakořeněném materializmu v nás. Jak také ne, vyrůstali jsme v něm jako v jediné filozofické dimenzi a chápou, že byt' se někteří diskutující ve svých výrociích obraceli k Bohu, jejich jediná víra je ta materialistická. Nesouhlasím s jejich stanovisky, ale zlobit se na ně nemohu.

Zmaten jsem byl jen při dvou vystoupeních. Čísel z nich zloba a nenávisť. Snad ji mohu pochopit u prezidenta Akademie věd, exaktního vědce, posuzujícího cizí obor, ale těžko u kolegy lékaře, byt' se celý život zabýval paraklinickou medicínou. Při jejich vystoupeních jsem se v duchu utěšoval, že doba, kdy svatá inkvizice ve jménu pravdy upalovala jinověrné, již našťěstí minula. Jedno však je z uvedeného příběhu jasné. Doba k dialogu mezi dvěma odlišnými filozofiemi ještě nenastala. Zda a kdy nastane, a jaké bude rozhršení, nevím. Netroufám si však domýšlet, co nastane, když to rozhršení bude znít: Věda dneška již vše poznatelné poznala, a to, co je založeno na empirii, je pouhým bludem, výplodem chorého mozku. Opravdu myslíte, že člověka lze změřit, zvážit a posoudit do poslední částky? Mene tekel...

Ještě jedna věc mne napadá. Prosadil se - jako ostatně v naší době většinou - mužský princip vidění skutečnosti. Princip přísně logický a nesmlouvavý, princip, který odedávna žene lidstvo kupředu, nejspíše k hvězdným výšinám zániku. Cítím smutek, ale nedomnívám se, že ti, kteří prosadili svou, triumfují. Věřím, že i oni - dříve či později - zapochybují o své pravdě a svém vnímání reality, i o svém právu ordinovat je druhým. A úkol pro sebe a své kolegy homeopaty

vidím v tom, být jim nablízku. Ve chvíli krize a nemoci být ochoten je vyslechnout, budou-li o to stát, a třeba jim i nabídnout pár kuliček cukru.

Vrahem je zahradník?

Mgr. Jiří Čehovský

Rád bych zdůraznil zejména fakt, že k vyloučení homeopatické společnosti z lékařské společnosti došlo pod silným tlakem nelékařů - a sice představitelů přírodních věd. Hlavní útok provedl nelékař profesor Zahradník, předseda Akademie věd, který je tuším biochemik. V této souvislosti se nám opět připomíná, jak strašné nebezpečí pro celou společnost se skrývá ve scientistickém pohledu na člověka a jeho zdraví. Určitý filozofický názor vytvořený na základě metodiky a praktické zkušenosti přírodních věd je mechanicky přenášen na vědu o člověku. Rád bych v této souvislosti připomněl myšlenky proslulého filozofa a ekonoma Friedricha Augusta von Hayeka, jehož díla byla u nás až donedávna zakázána. Ve své knize Kontrarevoluce vědy se velmi ostře ohraňuje právě proti tomu, aby byly principy přírodních věd mechanicky přenášeny na vědy sociální: *„I když dnes žijeme v takové atmosféře, kdy pojmy a myšlenkové návyky každodenního života jsou do značné míry ovlivněny způsoby myšlení Vědy, nesmíme zapomínat na to, že ve svých počátcích si musely Vědy vybojovat vlastní cestu ve světě, kde se většina pojmů zformovala na základě našich vztahů k jiným lidem a na základě interpretace lidských činů. Je pouze přirozené, že pohybová energie, kterou Věda získala v tomto zápase, ji pak zanesla až za hranice její kompetence, což vytvořilo situaci, kdy existuje opačné nebezpečí, a sice nebezpečí převahy scientismu, jež stojí v cestě pokroku...“*

Jestliže von Hayek varuje před nebezpečím scientismu v sociálních vědách, oč nebezpečnější nám pak musí připadat přenášení jeho principů do vědy o zdraví a léčbě. Do nauky o chování, myšlení, zdraví a duši člověka.

V podstatě se jedná o filozofický spor. Vnucuje se otázka: Má materialisticky smýšlející člověk v mocenském postavení právo zakazovat jiným lidem jiný přístup k léčbě, přístup založený na idealistických základech? A kam až věci mohou dojít, bude-li ve vymítání jiného světového názoru a jiného přístupu opravdu důsledný?

Proto je naše odpověď jednoznačná: ještě více homeopatických knih, ještě více homeopatů, více kurzů a především více úspěšně léčených homeopatických pacientů.

Na konci každé detektivky je odhalen pachatel. My ho známe už na začátku. Není jím, jako obvykle, onen démonický zahradník. Je jím scientismus. A jelikož vraha už známe, není pochyb o tom, že potencionální oběť bude zachráněna.

Emoční slabost -Aurum metallicum

George Vithoulkas

Poznámky z přednášky - Edipsos 1988, převzato z časopisu European Journal of Classical Homeopathy, Vol. 1, No. 3-4

Přeložila MUDr. Eva Adamovská

Jak všichni víme, Aurum (zlato) poznamenává lidský organizmus myšlenkou sebebedstrukce, anihilace a smrti. Indikováno živé lidské bytosti, má sklon zbavovat ji vůle k životu. Je to hlavní lék materie mediky, který dává vzniknout nechuti k životu, touze umřít a silnému sklonu k sebebedstrukci - touze spáchat sebevraždu. Protože i jiné léky odpovídají této suicidální depresi, soustředíme se na zvláštní stránku Aura. Začnu osobností Aurum.

Ústředním tématem Aura je extrémní deprese a znechucení životem, které progreduje až k sebevražedným myšlenkám a nakonec až k sebezničení. Ale extrémní deprese se obvykle nevyvine přes noc. Pro homeopaty je důležitější prevence než léčba patologického stavu. Proto chci na následujících stránkách rozvinout, jaký je Aurum typ člověka, v jakém stavu je člověk, u kterého se rozvíjí suicidální deprese, a jak zvláštní je osobnost, u které se nakonec vyvine přání zemřít nebo spáchat sebevraždu.

Patologický stav Aurum obvykle vzniká u lidí, kteří mají vážnou a introvertní povahu. Jsou to obvykle uzavření lidé, odpovědní a velmi kultivovaní. Vážní, odpovědní, kultivovaní. V časných stadiích patologie si lze všimnout, jak se vyhýbají povrchním kontaktům a diskusím a mají sklon zůstat spíše odtažití a rezervovaní. Obecně jsou velmi disciplinovaní, velmi ambiciózní a pracovití. Jsou jakoby v hloubce přesvědčení, že jim je určeno nadřazené a oceňované postavení v životě.

Nezapomeňte, že musíme rozpoznat patologii už v jejich raných stadiích a předepsat lék dříve, než pacient dospěje k těžké depresi, v níž patrně spáchá sebevraždu. Aurum je zlato, kov. Personifikujeme-li zlato a promítneme si, jak by se asi zlato cítilo, bude určitě nadřazeno ostatním kovům, a to v nejvyšší možné pozici. Analogickým způsobem se nám ozřejmí, jak asi cítí člověk, který Aurum potřebuje.

Pacienti Aurum cítí, že právo na vysoké postavení v životě je jim vrozeno. Tato charakteristika - „Já jsem ten nejlepší, jsem nadřazený“ - popisuje egoistický charakter tohoto typu lidí. Egoistický prvek v nich je, i když nemusí být vyjádřený. Asi neřeknou „jsem nadřazený“. Ale jsou vážní, kultivovaní a odpovědní, a tyto rysy jsou velmi důležité, protože ovlivňují onen egoistický prvek v jejich osobnosti, který se nakonec zvýrazní a projeví.

Dostanou-li se tito pacienti do stresu, je to právě jejich egoistický prvek, který se dostane do pohybu a který nakonec způsobí jejich pád. Chtějí být, a také se tak cítí, schopnější než ostatní, protože cítí, že mají vysokou vnitřní cenu, jako zlato. Stavějí si laťku velmi vysoko a tvrdě pracují, aby dosáhli vytčených cílů. Prvku vážnosti Aura se nedostalo povrchnímu egoistovi, ale člověku, který tvrdě pracuje, je ambiciózní a domnívá se, že je určen pro vysoké postavení s velkou odpovědností. Osoby Aurum dosáhnou věcí, postavení, moci atd. a během tohoto dosahování se rozvíjí stres, následuje neúspěch a dostaví se kolaps. Takže co se v Auru děje?

Musíme pochopit vnitřní psychologii člověka, abychom byli schopni správně předepsat lék. Budete-li pečliví a vnímaví k tomuto prvku, jsem si jist, že budete schopni rozpoznat Aurum navzdory tomu, co právě říká. Vypadá to tak, že svou vážností, ambicemi, vytrvalým sebezprosazováním a pracovitostí ztrácí lehkost a radost ze života. Radost a lehkost z jeho života mizí. Stane se těžkopádným, vážným a vždycky prosazuje sebe, ať dělá co dělá. Jako homeopat vnímáte právě tuto vážnost, těžkopádnost, pracovitost. Necítíte v něm žádnou radost.

Pacient často řekne, nebo se svěří s dojmem, že celým jeho životem prostupuje pocit vážnosti s nádechem smutku. Tento smutek uvidíte už v počátečních stádiích Aura. Je to jako kdyby v pozadí stále zněla smutná hudba, doprovázející události jejich života.

Tak jak se vyvíjí patologie, dostanou se do stavu výčitek, sebekritiky a nakonec k pocitu, že jsou bezcenní, neschopni cokoliv vykonat. V běhu života jedinců Aurum vlastně sledujeme bouře a reakce vzestupu a pádu kurzu zlata. Lidé Aurum věří ve vzestup svého postavení, věří si, a když dojde k negativním událostem, které nemohou zvládnout, cítí náhle svůj pád.

Děti Aurum.

Jak poznáte dítě Aurum? Jsou to vážné děti, hrdé a nekomunikativní. Už v raném věku je pro ně těžké najít těsné přátelství. Tyto děti jsou obvykle ambiciózní a ve třídě i ve škole jsou premianty. Rodiče je charakterizují jako vážné. Současně je u nich možno pozorovat citlivost a jemnost.

Je možno říci, že nejslabším místem dětí i dospělých Aurum je jejich emocionální rovina. Je to rovina, která bude při stresu nebo neúspěchu ovlivněna jako první. Jejich mysl nebo duševní rovina zůstane neovlivněna i za stresu. Primárně trpí citová rovina. To ovšem neznamená, že mysl nebo duševní rovina nemůže utrpět později.

Jsou současně emočně zranitelní a intelektuálně silní. Zvenčí je vidět člověka, který se zdá být zcela normální, protože zranitelnost je skrytá a není na povrchu zcela zřejmá. Neuvidíte ustrašené nebo křehké dítě. Uvidíte dítě vážné, které je intelektuálně velmi zdatné.

Budete mu dávat otázky a obdržíte promptní odpovědi. Pouze když se dotknete emoční roviny, uvidíte slabost. Jakmile opustí přístřeší domova a začne chodit do školy, nevyhnutelně se setká s obtížemi, ať už ve formě kritické poznámky spolužáka nebo učitele, nějakého problému při práci, ve škole atd. Kritické poznámky mají na dítě ohromný a okamžitý vliv. Dítě Aurum má o sobě dost vysoké mínění, je vážné, každý v rodině říká : „On je tak chytrý, tak inteligentní“, ale nikdo nechápe jeho citovou slabost. Pak jde do školy a učitel o dítěti nic neví. Zkritizuje ho a dítě je zničené. Může se pak dostat do deprese, protože k ní má predispozici. Normální dítě nebude tak snadno ovlivněno tak drobnými poznámkami jako dítě Aurum. Toto dítě ale tuto svou reakci nikomu neodhalí. Zůstane v něm skryta. Nepůjde za maminkou a nesvěří se, jak by to udělala Pulsatilla. Je to úplně jiná reakce.

Chápete tu vážnost a internalizaci událostí? Když s pacientem budete hovořit v ordinaci, vzpomene si na to. Řekne, že si nevzpomíná, že by kdy v životě měl radost, že by byl veselý. Zajímavé je, že si to pamatuje, protože tyto kritické poznámky měl uschovány po celý ten čas v podvědomí. Docílil „zmrazení pocitů“, které můžeme později popsat jako nehybnost.

Místo aby ukázal své pocity a reagoval, vzniknou v něm vnitřní pochyby o sobě samém a on začne pociťovat, že svět pro něj není to správné místo k životu. Dítě o tom nemluví s druhými, „mluví“ o tom jen samo se sebou.

Dojde pak k závěru: „Jestliže svět okolo dokáže způsobit tolik trápení, nevím, jestli budu schopen v tomto světě žít.“ Neznamená to ovšem, že vždycky uslyšíte tato slova, ale právě zmíněný pocit dítěte si později dospělý uvědomí mnohem zřetelněji a řekne: „Ano, přemýšlel jsem o tom - jestli je tohle to správné místo pro mě?“

Výraznou vlastností Aura je pocit, že buď musí být první nebo zemřít.

Chápete teď, jak se patologie osobnosti rozvíjí? Rád bych, abyste uměli vstoupit do té osobnosti a cítit ji.

Tyto děti nejsou emočně depresivní, nejsou srdečné, nejsou to „vřelé děti“. Nepřijdou člověka obejmout se slovy: „Tati, já tě mám tak ráda.“ Jsou introvertní a pilní, čím dál tím víc, dokud nedojde k nehybnosti. Ačkoliv jsou vážní a introvertní, potřebují a vyžadují náklonnost. Aurum nedává lásku, ale obdiv a lásku vyžaduje. Tyto city vyžadují různě a jemně. Je to jakoby byli zlatými sochami, které očekávají od každého obdiv a také se jim ho dostává, ale emočně ze sebe nic nevydávají, žádný cit vřelosti a lásky na oplátku.

Později v životě, když dosáhli významného postavení, dostává se jim obvykle náklonnosti a jsou oceňováni okolím. Dostávají ceny a pochvaly od rodičů a učitelů a později od společnosti. Potřebují náklonnost a uznání, potřebují své významné společenské postavení, aby mohli přežít. Ceny představují „potravu“ pro jejich slabou citovou stránku, nutnou k tomu, aby si mohli udržet rovnováhu. Aurum, kterému se nedostává pozornosti, náklonnosti, obdivu atd. ztrácí rovno-

váhu. Uvidíme, jak ztrácí svou stabilitu a propadá se stále hlouběji do deprese, až se najednou nakonec zabije náhlým a nečekaným „pádem“, ve skutečnosti skokem z výšky.

Uvidíme, jak byznysmen, který utrpěl velkou finanční ztrátu nebo má finanční problémy, vyskočí z okna, skočí z balkonu. Jejich přehnané sebevědomí způsobí, že uvěří v nezaslouženost obdivu, kterého se jim dostává. Už při první zkušenosti neúspěchu jsou uvnitř velice zraněni a zklamáni.

Reagují na situaci zlostně, ale zlost zůstane uvnitř, nevyjádřena a až mnohem později způsobí výbuch vzteku.

Uvidíte různé fáze patologie. V určitém stadiu je uvidíte jako prudčasy, násilníky. V tomto stadiu vychází hněv na povrch. Ale mějte na paměti, o čem jsem hovořil před chvílí, že hněv byl až dosud držen pod pokličkou. Když se jim nedostává úcty a obdivu, začnou se hněvat. Hněv se hromadí uvnitř a vzniká vztek. Ale vztek se také hromadí uvnitř, nevyjádří se. A nakonec hněv a vztek vyjdou na povrch v záchvatech a vy ke svému překvapení uvidíte, jak dovedou být prudcí.

Dítě Aurum vyhledává společnost starších lidí. Vyznačuje vážnost a pravděpodobně chce také intelektuálně pochopit, co způsobuje tolik bolesti uvnitř něj a tolik utrpení ve světě.

Je to vážné dítě, které cítí velmi hlubokou citovou bolest. Děti Aurum jsou schopny cítit nesmírnou citovou bolest. Bolest, kterou cítí, je neuvěřitelná. Dítě přemýšlí: „Co to je, co cítím?“ Nechtějí o tom mluvit... a tak hledají společnost starších lidí a dávají otázky. Jsou to ale nepřímé otázky. Snaží se porozumět světu. Kladou vážné otázky: „Co je tohle? Co je tamto? Proč se moji rodiče rozvedli? Proč můj strýček přišel o peníze? Proč je učitel rozhněvaný, podrážděný?“ Je ohromující, kolik otázek dává dítě typu Aurum a jak mnoho rozumí. Tolik, že rodiče dítěte takové porozumění ani nepředpokládají. Rodiče dítěte Aurum si často neuvědomují, že jejich dítě chápe tolik věcí a hluboce o nich přemýšlí. Díky své citlivé povaze trpí tiše po sebenepatrnější výtce.

Dítě Aurum je zraňováno již v raných, formativních letech díky důležitosti, kterou přisuzuje vlastní osobě. Vyrůstající dítě „živí“ tyto sklony myšlenkami jako „jsem lepší než ostatní, jsem nejhezčí“ atd. S těmito myšlenkami vyrůstá, a pokud se náhle setká s výtkami učitele, rodičů apod., je tu začátek problémů.

Hodně si věří a cítí se velmi zraňováno - možno říci devastováno - , jestliže druzí o něm nemají stejné mínění. Takto začíná konflikt už od samého začátku. Zajímavé je v této souvislosti, že kolika tragédiím došlo v historii lidstva kvůli důvěře ve zlato a vinou následků jeho ztráty. Za tyto tragédie mohla víra lidské společnosti v moc zlata a její výkyvy. Vinou této víry došlo ve světě k mnoha neštěstím. Lidstvo přisuzuje zlatu nesmírný význam, a když lidé zlato ztratí, mají dojem, že nemá cenu žít. Prvek finanční ztráty má pro jedince typu Aurum velký význam.

Dospělí typu Aurum

Povězme si nyní o dospělém Auru. Zjistíme, že tito lidé mají obvykle vysoké ideály. Jsou to seriózní jedinci, kteří hledají spravedlnost pro druhé i sebe. A představme si takovou osobu, když ji potká první životní láska. Idealistické Aurum dává do vztahu veškerou svou energii, cele se do něj vkládá. Představte si jeho vysoké ideály o spravedlnosti atd., s nimiž nechápe lidskou povahu. Vstupuje do vztahu se všemi svými vznešenými ideály. Totálně se ponořuje do ideálu lásky. Vztah mu dává vřelost citu, kterou potřebuje. Po určité době si začne všimnout různých detailů, které se mu u partnera nelíbí a nakonec k němu bude stále kritičtější. Začne mu tajit své rozladění kvůli maličkostem, například muž, když se jeho partnerka podívá na jiného muže. Sedí spolu třeba v kavárně a ona se bezmyšlenkovitě zahledí na jiného muže, který dobře vypadá. Tento její čin jako velká věc dokáže u Auru vyprovokovat obrovský zármutek. Nebude o tom ale mluvit, neřekne nic. Uzavře se a na skoro podvědomé úrovni si řekne: „Musím si dát pozor“. A právě v tomto okamžiku začne být vůči ní kritický.

Takové drobnosti se stávají čas od času dál. A pokaždé stáhne trochu víc své city a své pocity zatají. Proč? Protože pocity Auru nejsou silné, jejich city nejsou spojeny se silnými emocemi. Dokáže je dát stranou, zatajit je, zredukovat je.

Jak čas běží, začne být přesvědčen, že tento vztah už není tím, čím býval na začátku. Stále více pociťuje, že je jeho vztah špatný - není perfektní, není ideální. Vidí teď ve vztahu chyby a začne kritizovat vztah i toho druhého. Nechce už proto do vztahu dál investovat.

Snaží se neprojevit své pocity ze strachu, aby nebyl zraňován, ale tato snaha utajovat své rozladění doslova vztah zničí. Obvykle uslyšíte, že sám vztah ukončil. Ukončí ho bez nejmenšího varování. V jeho očích ona žena sestoupila z piedestalu, protože si při každodenních příhodách uvědomil, že jeho vztah není ideální, není tím, čím by měl být, a proto jej musí skončit, odejít z něj, aby se nerozpadl na kousky v případě zklamání. To všechno je samozřejmě subtilní patologie, která se časem pomalu rozvíjí a připravuje půdu pro hlubokou depresi. Je to ve skutečnosti obranný mechanismus. Kdyby byl v této fázi podán lék, pravděpodobně by se vztah podařilo zachránit.

Aurum je v citové rovině velmi slabé, a proto tuto rovinu brání, neboť ví, že kdyby dal svým citům volný průběh, mohly by ho zničit. Jestliže vztah ukončí ten druhý, bude Aurum totálně zničené a možná, že se i zabije skokem z výšky. Už jsme slyšeli vyprávět o lidech připravených skočit, spáchat sebevraždu a zachráněných ze chřtánu smrti na poslední chvíli nějakou náhodnou událostí. Podaří-li se vám přimět tyto lidi, aby promluvili, řeknou vám všechno a vy se dozvíte, jak se cítili a co si mysleli až do chvíle, kdy se rozhodli skočit.

Slyšel jsem vyprávění lidí Aurum, kteří byli těsně před sebevraždou. Popsali mi přesně své pocity v oné chvíli, a proto to víme a můžeme pochopit vývoj celého procesu.

Pacient Aurum cítí nechuť čelit hrozícímu selhání svého vztahu. Nedokáže se mu postavit. Ukončí vztah za cenu ohromné emoční ztráty. Hned poté, co vztah ukončil, se bude cítit žalem rozerván na kusy. Bude trpět bezesnými nocemi, při pokusech usnout bude často mluvit sám k sobě, trhaně a záchvatovitě.

Dám příklad. Jednou večer Aurum řekne své dívce, že je konec. Je k ní tvrdý (nezapomeňte, že předtím tato žena byla jeho životní láskou). Hodně při tom trpí. Po celý ten čas s ní nemluvil o svých citech během vztahu. Nikdy jí neřekl: „Jo, ty říkáš, že mě miluješ, ale stejně koukáš po mužských.“ Je příliš pyšný, než aby to řekl. Je přesvědčený, že se tak chovala (koukala se po mužských) stále znova a znova, nebo dělala něco ještě horšího a že to vůči němu nebylo správné. Nepotřebuje o těch záležitostech diskutovat, prostě se rozhodne a řekne: „Víš, je konec.“ Dívka se zeptá: „Proč?“ pláče, udělá scénu ... všechno marno. Rozhodl se a hodlá na tom trvat. Vidíte ho, jak je ztrnulý, jeho city se proměnily, ztvrdly. Teď, kdy se emoční rovina stále více redukuje, dostane se do ztrnulosti, která vše pohltí. Je to chlad emocí, který se podobá chladu kovu.

Zatvrdí se. Řekne: „Zapomeň na to, nejsme stvořeni jeden pro druhého.“ Řekne to, třebaže ji stále miluje, a pak se pokusí jít spát. Jde do postele a nemůže usnout, a tak začne mluvit, záchvatovitě, při usínání. Myslí si: „Odešla. Nereagovala správně. Doopravdy mě nemilovala.“ Takto uvažuje, zatímco usíná, a člověk, který poslouchá jeho slova, vyslovovaná v polovědomí, slyší: „Ne ... jdi pryč ... jdi .. jdi.“ Slyšíte tyto záchvatovité krátké věty - je to jako když stisknete knoflík páry na žehliče a pára vychází v krátkých záchvatech bafání. U Aura se s tímto motivem setkáte stále znova a popíše vám je i v jiných situacích.

A tak začíná vnitřní bouře, zjevný boj o přežití, až se nakonec tématem dospělého Aura stane sebedestrukce. Vede ho to k sebezničení stále silněji, až nakonec spáchá sebevraždu. Ale nikdo kolem si neuvědomuje, co se děje, protože nikdo na Auru nepozoruje, co se děje uvnitř něj. Na povrchu je všechno v pořádku. Musíte si uvědomit, že osoba, která vyjádří svou nespokojenost a řekne něco jako: „Neříkejte mi to, nebo se zabiju,“ není Aurum. Aurum nepůjde za psychiatrem a neřekne mu: „Chci spáchat sebevraždu.“ Snad se s tím dokáže svěřit v určité chvíli, ale musí si být jist, že se svěřuje serióznímu člověku, serióznímu lékaři, který jej chápe. To je nutnou podmínkou toho, aby Aurum odhalil své pravé pocity lékaři. Jestliže lékař v takové chvíli řekne: „Myslím, že jste v hluboké depresi, dokonce s myšlenkami na sebevraždu,“ Aurum odpoví: „Myslím, že máte pravdu. Nikdy v životě jsem se neradoval, vždycky jsem přemýšlel o smrti. Už jako dítě jsem vždycky chtěl umřít, nikdy se mi nechtělo žít. Ano, máte pravdu, mám chuť se zabít.“ Takovouto odpověď dostanete, ale tato odpověď nebude okamžitá nebo dobrovolná. Je vážný, introvertní, nekomunikativní, silné emoce nejsou na jeho straně. Toto všechno musíte vzít v úvahu, abyste dospěli k obrazu Aurum.

Aurum brzy ztratí všechny své ambice a naděje, takže bude pro něj snadné opustit tento „bídný svět zklamání.“ V některých případech se může rozvinout zášť a pomstychtivost.

Vraťme se opět k našemu Auru. Po zmíněné bolestné zkušenosti se v jeho charakteru ozve zášť a pomsta. Chce se pomstít své příští lásce. To, co se stalo, bylo pro něj velkým zklamáním. Ani si doopravdy neuvědomil, jak se to stalo, protože onen vztah byl pro něj tak intenzivní. A z tohoto intenzivního utrpení vychází s pocitem touhy po pomstě a s myšlenkou „do takové pozice už mě nikdo nedostane.“ Neodchází s pocity lásky, rozrušení nebo zklamání.

V tomto stadiu se Aurum bude k dalšímu partnerovi chovat chladně. Ze sebe nedává prakticky nic kromě účasti na intelektuální konverzaci. Ze svých citů nedává nic. City jsou uzavřeny a nový vztah je založen primárně na sexuální a intelektuální úrovni. Jedinec Aurum může být považován za přitažlivého právě pro své „kovové“ schopnosti.

Aurum ovšem může ve vztahu prokazovat výrazné sexuální vzrušení. Aurum dokáže být velmi sexuálně vzrušivé bez současné účasti emoční sféry. Emoční aspekt skoro úplně chybí. Ovšem vztah není vyrovnaný, pokud v něm neexistuje komunikace na všech třech úrovních, a jako takový končí nešťastně. Začínají vznikat problémy. Nakonec se v takovém vztahu k chladnému a odtažitému Auru jeho protějšek silně připoutá. Právě pro ten pocit, že partner je chladný, vzdálený a nedává vztahu sám sebe, vznikne skoro vždycky o to těsnější vazba druhé strany. A jak je druhý stále těsněji připoután, Aurum si toho všímá a chová se k tomu druhému ještě chladněji a krutěji. A pak začne jakási hra, kdy je Aurum k druhé osobě velmi kritický a naloží na ni další trápení, zatímco sám tiše trpí také. Trpí, protože chápe, co způsobuje, Aurum není krutý člověk, ale kultivovaný jedinec se schopností vnímat a přemýšlet. Ví, že svými činy způsobuje utrpení, ale sám trpí také, a tím vytváří bludný kruh.

Čím více trpí, tím hlouběji se dostává do deprese, čím hlouběji je v depresi, tím se stává odtažitějším, a tak to jde dál, až je situace opravdu velmi kritická. Nakonec jedinec Aurum dojde k pocitu, že nedokáže mít úspěšný láskyplný vztah. K tomuto závěru dojde tehdy, když si uvědomí, že naprosto nedokáže snést odmítnutí. Odmítnutí toho druhu, že ho napřed někdo na začátku vztahu obdivuje a později ho v určitém okamžiku obdivovat přestane. To je pro něj totéž jako strach z finančního úpadku. Aurum si obvykle stojí finančně velmi dobře, a jestliže tuto pozici náhle ztratí, má pocit, že je ztraceno všechno.

A tak vidíte, jak velice Aurum závisí na ostatních, na jejich obdivu, na obdivu společnosti. Proto jsme na začátku řekli, že potřebují obdiv, lásku a náklonnost druhých. Tato náklonnost pro ně znamená život. A protože nemají dobrý vztah k životu, mají - jak se zdá - dobrý vztah ke smrti. Jsou to lidé zrození s pocitem smrti, s pocitem, že všechno může být ztraceno, zničeno. Smrt, zvláště smrt sebedestrukce, je člověku Aurum vlastní. Jestliže Aurum selže v lásce nebo

v zaměstnání, okamžitě uvažuje o sebezničení, kterým je sebevražda. Jestliže jeho milý ukončí vztah, první myšlenka Aura bude na sebevraždu, už nechce žít dál. Současně se odmítá smířit s jakoukoli trhlinou ve vztahu. Chce, aby vztah byl dokonalý. K tomu ovšem dochází ne proto, že by Aurum bylo dokonalé, ale protože dokonalost hledá. Potřebuje dokonalost a čistotu. Jak může požadovat dokonalost od druhých, když není dokonalý sám? Nemůže jinak, protože vidí věci velmi idealisticky. Je jako zlato, které do sebe nepojme žádné nečistoty. Aurum nečistotu vnímá okamžitě. Jestliže přidáte ke zlatu kousek tuhy, nečistoty, nesmísí se s ní a tuha bude jasně viditelná. To pokazí vzhled zlata, pokazí jeho dokonalost. Pacienti Aurum si snadno všimnou nečistot u sebe a ostatních. Proto je Aurum velmi kritické. Můžeme je najít v rubrikách „dumání“ (brooding) a „kritický“ a těžko to pochopíme, dokud nepochopíme celou osobnost. Dumání? Každý může být zadumáný! Ale proč, z jakých důvodů, za jakých okolností? To je důležité pochopit.

(V příštím čísle otiskneme pokračování přednášky na téma proč a jak Aurum páchá sebevraždu, i s popisem antisociálního, rebelantského a anarchistického Aura.)

Charakteristika typu Sepia

Dr. John M. English, M.B.Ch.B., F.R.C.G.P., F.F.Hom.

Převzato z časopisu British Homoeopathic Journal

Přeložila Ing. Táňa Chudáčková

Třiačtyřicetiletá žena v domácnosti, 2 děti ve stáří 16 a 11 let (Robert a Claire).

Je chladný březnový večer, 17.45, schyluje se k bouři. Její manžel George by měl přijít na večeři během půl hodiny. Chodí vždycky pozdě. Claire a Roberta čeká každou chvíli. Je doma a dívá se na televizi.

„K čertu s tím vším. Teď si na pět minut sednu, ať to třeba nestihnu. Stejně, co na tom záleží? Co čekají? - Že se budu takhle cítit? Nikdy nehnou ani prstem, že jo. Musím kolem nich skákat a dělat úplně všechno - a vařit - jídlo, jídlo, pořád jen jídlo. Proč musej tolik jíst? To je až nechutný. Pořád vod toho smrdí celej dům, až se mi dělá špatně! Nikdy mi nepomůžou s nádobím. No, tak ať se to tu hromadí. I dům je špinavej, stejně je to jedno. Jsem tak strašně unavená, že mi na tom vůbec nezáleží. Mohla bych se úplně sedřít - ale proč? Dycky přijde pozdě, ani trošičku mu na mně nezáleží.... Bylo by mi líp, kdybych byla sama.

Žízeň! Snad se dovleču aspoň k lednici. Nevím, co se to se mnou děje. Jsem tak hrozně slabá. Ta děsná tíže a únava, co cítím v nohou, sotva chodím. Ale když rychle běhám po nákupech, cítím se dobře. Nedává to smysl....Tak, dám si ten studený citronový džus. No, je to lepší...

(Nadskočí.) Jéžiš, vono hřmí! Už aby tady byli, nesnáším to. Brrrr, to je ale zima, vůbec si nemůžu zahřát ty nohy. A ta hlava! Asi mi praskne. (Dotýká se levého oka, týlu.) Proč je mi tak mizerně? Celý tělo jak zmlácený, jsem úplně vyřízená. Stačí už jen nějaká maličkost - a padnu... V tuhle chvíli je mi obzvlášť zle. Jestli to není tou bouřkou... Asi to brzy dostanu, poslední dobou nikdy nevím... Už to musí bejt od minule alespoň 6 týdnů. Jé, ty záda a to břicho, jako by mi mělo celý vypadnout. Oh! Proč mě ty bolesti tak sužují? Pořád mi tak vystřelují nahoru někde vevnitř (zase naznačuje). Ten praštěnej doktor nemůže zjistit, od čeho to mám. Nestojí za nic. Asi si najdu jinýho. Tu zácpu mi taky nedokáže vyléčit. Vůbec se mi nechce jít na záchod a tam jen sedět a donekonečna tlačit. Jen to bolí. Jako bych to měla zacpaný ňákou velikou koulí.

A potom ty svíravý bolesti, to je na omdlení.

(Zvedne se, zhlédne svůj obraz v zrcadle.) Bože, to je hrůza. To opravdu takhle vypadám? Celá žlutá a hubená. Vlasy mám rozčuchaný a vypadávají mi celý chomáče. Jestli to takhle půjde dál, budu muset brzy nosit paruku. Na nose mám ňákou divnou vyrážku. Všechny ty černý pihy, a ta svědivá vyrážka, co mám pod kozama, vypadá to jak lišej...

(Kašle.) Ach jo! Blbej doktor, dokonce ani ten katar mi nedokáže vyléčit - hustej zelenej hlen mi pořád stéká do krku (utře si nos) a kape mi voda z nosu.

Jé, Georgi, ty už jsi tady. Ne, nesahej na mě, víš, že to nesnáším.

Ještě jsem ti neudělala tu tvou hnusnou večeři. Jsem strašně unavená. Proč si ji neobstaráš sám? Jdu spát. (Pláče.)

Nevím, proč sem chodím... Dokonce se mi i hůř leží! To jsem si jen myslela, že budu moct ležet takhle na pravé straně. Brrr! Vůbec se nemůžu zahřát. Ruce mám jak kusy ledu. Ó bože, další nával! Celou mě polejvá horko. A jak se potím! Může bejt ještě něco horšího? A ještě ke všemu mi to pocení ani trochu neuleví.

Někdo mi poradil, abych zkusila homeopatii. SEPIA! Věřili byste tomu? Odporný hnědý inkoust z mořského dna. To se ke mně hodí. Potřebovala bych na vzduch!

Historie Sepie

Jeden Hahnemannův pacient-umělec měl mnoho chronických neduhů. Žádné léky ho nevyлéčily. Hahnemann si všiml, že měl ve zvyku při práci olizovat štětec, když ho potřeboval navlhčit. A na štětci byl indický inkoust - šťáva ze sepie obecné! Umělec si pak chránil ústa. A uzdravil se. Hahnemannova diagnóza se ukázala správnou. Sepia byla potvrzena.

Vzhled Sepie

Většinou ženy.

Mladé dívky: bledé, snadno se červenají, pihaté, rusovlásky, jemná pokožka.

Dospělé ženy: vysoké, štíhlé, s plochou hrudí, úzkými boky, ochablým držením těla, vystouplým břichem.

Brunety, padání vlasů, hrubé ochlupení, knír.

Bledá, žlutohnědá pokožka se skvrnami, velké hnědé pihy, žluté "sedlo" přes horní část tváří a nosu, tmavé kruhy pod očima.

Zdroj Sepie

Inkoust Sepie obecné.

Žije v puklinách skal v hlubokých vodách ledových oceánů.

Je napůl koryš, napůl má měkké tělo.

Je-li napadena, dokáže se uzavřít.

Umí bleskově vymrštit chapadélka a chytit si kořist.

Inkoust používá jako maskování, když se chce vyhnout útoku, vystrašit, zmást nebo lapit kořist.

Generálie

Utrápená, slabá, vyčerpaná, "těžká", prázdná, tah dolů.

Náhlé zhroucení, omdlávání, s hypotonickými svaly.

Strach, chlad, horko a hned zima, teplá místnost.

Klečení v kostele, prázdnota.

Lhostejnost, apatie, patrné z posunků a gest, studené končetiny, pocení.

Pocení

<<< během a po: bez úlevy.

Způsobuje neklid.

Noc: horký nebo chladný pot.

Zima: sebemenší námaha, psychická nebo fyzická.

Silný, nepříjemný, kyselý zápach.

Z pocitu úzkosti, má-li starosti.

Při jídle a po něm, po souloži, po psaní krátkých statí, zejména po odepisování.

Fyziologie

Hypofunkce: endokrinní systém a vegetativní nervový systém.

Príznaky Addisonovy nemoci, mineralo- a glukokortikoidy.

Nízká hladina estrogenu, relativně vysoká hladina adrenálního androgenu.

Kompenzace hyperfunkcí adenohipofýzy.
Vyměšování kyseliny močové, seboroické stavy.
Nízký krevní tlak, nedostatek vitálního tepla.
Hypotonie příčně pruhovaných svalů a svěračů.

Patologie

Chronické: indurativní infekce.
Sekrety husté, žluté/zelené/hnědé dráždivé, způsobují exkoriace.
Otoky zasažených částí.
Degenerativní choroby, zhoubné bujení, duševní stavy.
Bolesti: tlačí směrem dolů, píchají nebo vystřelují (nahoru), "koule", pálení, trhání, křeče, hlodání, tlak.

Modality 1 - čas a počasí

<<< ve všechny denní doby, <<< ráno a/nebo večer.
Dopoledne, << od 4 do 6 hodin odpoledne, << před půlnocí.
<< v zimě, < na jaře, opakování po 28 dnech.
<< před bouřkou a během ní, před sněžením, vlhkým nebo mrazivým počasím a při něm.
<<< zimou obecně, > studenými léčebnými prostředky (zvláště nohy, oči)
<< nebo >> pobytem na čerstvém vzduchu, < v nevětrané místnosti
<<< levá strana.

Modality 2 - polohy

<<< stáním, polohou se sehnutými zády, klečením (zvláště v kostele).
<<< ležením na zádech, levá strana, > ležením na pravé straně.
< sezením v měkkém křesle, se zkříženýma nohama.
>sezením rovně s pevnou oporou bederní oblasti.
Napětí: vnitřní, v kloubech nebo svalech.

Modality 3 - pohyby

<<< nebo >>> odpočinkem nebo pohybem (včetně auta, koně).
Mírné pohyby způsobují únavu, krátká procházka, chůze do schodů.
Posílení dlouhou energickou procházkou, během nebo tancem.
<<< třesem, chybnými kroky, honěním se, přemírou zvedání, natahování postižených partií.
< pohyby pažemi, práce s prádlem.

Modality 4 - smyslové vnímání

- <<< dotykem, vyjma zad, který >.
- >> tlakem, ovázáním hlavy, uvolňováním oděvů.
- <<< třením.
- <<< nebo >>> před, během a po spánku, jídle, menstruaci.
- <<< úbytkem tělních tekutin, <<< koupáním a strachem z něho.
- < hlukem, zvlášť náhlým, chybami v hudbě.
- < ostrým světlem, zejména umělým.
- < silnými pachy, zvlášť z jídla.

Modality 5 - jídlo

- Zbožňuje: kyselé, ocet, sladkosti, chladné nápoje, hořké nebo ostré pokrmy.
- Averze: maso, tuk, mléko, chléb, sůl, pivo.
- Špatně po: mléko, chladné nápoje, čaj, kyseliny, chleba, tuk, drogy, tabák, zápach z jídla a vaření.
- >>> studenými nápoji.

Modality 6 - reprodukce

- <<< před, během a/nebo po menstruaci.
- Nebo > během menstruace (když <<< před nebo po).
- <<< po pohlavním styku, <<< přemírou sexu, vynuceným, onanií.
- Neduhy během a po těhotenství.
- Při kojení: poporodní deprese.
- <<< v menopauze: návaly horka směrem vzhůru, " polévání teplou vodou".
- Zlost a slabost po návalech.
- Všechny nemoci začínají nebo < při menopauze.

Modality 7 - psychika

- <<< nebo >>> práci.
- <<< manžel, děti a rodina.
- << útěchou.
- << v místnosti plné lidí, ve společnosti, >>> samotou.
- < odporováním, urážkami, rozpory.
- <<< hudba, >>> tanec.

Psychická charakteristika 1 - práce

- Žena, která dělá kariéru: pilná, soutěživá, >>> zaneprázdněná.
- Snadno se nechá odradit, potřebuje stimulaci.
- Tanec, energické cvičení, mnutí čela, drogy.

Potřebuje duchovního učitele, náboženství.
Ztrácí zájem, práce a udržování domácnosti se stává nudnou dřinou.
Nerozhodná, tupá, lhotejná, apatická, líná, nedokáže se soustředit.
Chabá paměť, roztržitá, dělá chyby, zmatená.
Přepracovaná, uštvaná hospodyně.

Psychická charakteristika 2 - vztahy

Chování vyvolané trápením kvůli ztracené lásce.
Je-li o samotě: potřebuje lásku a společnost, aby se cítila dobře (sobecky).
Děsí se / má strach ze samoty.
Ostýchavá, vyhybá se setkáním s lidmi, večírkům, samotářská, hrdá.
Mívá pocity sebelítosti, << ve společnosti.
Ztratila schopnost milovat/být milována, být šťastná.
<<< rodina, kamarád, <<< sexuálními nároky. Nakonec (ho) nenávidí, zdá se frigidní, ale přesto opravdu chce a potřebuje to, co je jí odepřeno.
Smutek, zvlášť při menopauze, procházky venku.

Psychická charakteristika 3 - citové rozpoložení

< když s ní někdo mluví, něco požaduje, je-li ve stresu, když někdo odporuje jejím názorům.
Snadno se uráží, nestará se o pocity jiných lidí.
Ztrácí smysl pro náležité chování.
Sarkastická, zlomyslná, popudlivá.
Hádavá, uráží ostatní, stěžuje si.
Zlostná, prudká, zuřivá, překotně mluví, impulzivní.
Hysterická: vríská, ječí, křičí, lpí na věcech.
Plačtivá: při anamnéze, když ji někdo utěšuje, proti své vůli v depresi, mlčí, úzkostná, vrtošivá.
Vášnivě pobožná.

Psychická charakteristika 4 - ego

Egoistická.
Při stresu se podceňuje.
Nemá odvahu, nerozhodná, zoufalá, apatická.
Tvrdohlavě lpí na tom, co má, chamtivá, lakomá.
Vyčerpaná: vyhybá se stimulaci smyslů, náročným úkolům, společnosti.
Stěžuje si, je se vším nespokojená = nespokojená sama se sebou.
Zaujatá proti lékařům, odmítá pomoc. Často mění svého lékaře.
Má strach: ze samoty, z něčeho neznámého, bojí se zla, některých míst (psychické?), bouřky, hladovění, bídy (opravdové nebo jen ve svých představách),

Chyba! Neznámý argument přepínače.

má strach ze svého vlastního odstupu od lidí, neschopnosti navázat vztah, o někoho se starat, milovat.

Snadno se poleká.

Zima

Zima obecně, <<< dopoledne, odpoledne, ve 28 denních cyklech, během menstruace.

Je jí zima, ale nesnese horko.

Od prstů na ruku i na nohou, na určitých malých místech.

Při otupění, bolesti, třesu, ztuhlosti.

Ztuhlost bez tělesné horkosti nebo žízně.

Horečka

Není to lék na akutní horečku.

Intermitující, chronická, nepravidelné záchvaty.

Stoupá, během menstruace, na podzim.

Stadia: od horkosti po zimnici.

Ze zlosti, horkost vyvolává trýznivé pocity.

Spánek

Cítí se ospalá a nemůže usnout dopoledne, před půlnocí, ve 3 ráno.

Nespavost při bolesti zubů.

Příjemné sny!

Když se jí něco zdá, potí se a zívá.

Probouzí se neodpočatá.

Oči

Slepené, záněty < v očních koutcích, šupinaté erupce.

Bolesti: pálení, bolest, "písek", < studeným větrem, po procházce.

Vidění: nejasné, dalekozrakost, < po pohlavním styku!

Paralýza očních víček, ptóza.

Obličej

Bledý, nažloutlý, zemitý nebo skvrnitý, plétorická ptóza.

Žluté sedlo nebo motýl přes tváře a nos.

Rozpraskané rty, hlavně střed dolního rtu.

Erupce: čelo, dolní ret, brada, akné, herpes simplex, okoralé, svědí.

Návaly horka při menopauze.

Bolest se šíří do uší, otoky při bolesti zubů.

Bolest hlavy

Vlevo nebo vpravo, od čela po týl, v kostech.
Záchvaty, ve vlnách, pulzace, pocity pukání, trhání, vystřelování.
>> jídlem.

ORL

Uši: svědí, hučení v uších, dozvuky.
Nos: čich přecitlivělý (obzvlášť na pachy z jídla), nebo zhoršený, ztráta čichu.
Epistaxe při bolesti hlavy nebo po ní, při hemoroidech.
Katar: žlutozelené, bílé, mléčné sputum, zelené krusty.
Postnasální, nepříjemný zápach.
Otékající ulcerace.
Hrdlo: suché, vykašlává hlen, nucení k polykání nebo nechtěné polykání.

Respirační trakt

Larynx, trachea: dráždění, lechtání v 9 dopoledne, od 6 do 9 odpoledne.
Kašel: neustávající, suchý, křečovitý, dráždivý, prudké křeče.
<<< studeným vzduchem, vlhkým, chladným počasím, mlhou, bouřkou, průvanem, suchým vzduchem, procházkou venku.
Večer, v noci, v posteli, probouzí ze spaní, musí si sednout a držet si hrud' rukama.
< zlobou, astmatem, kyselými nápoji, v těhotenství.
"Od žaludku".
Sputum: hojné, bílé, žluté, purulentní, slané.
Hrud': překrvená, zanícená, stísněná.
Bolest: píchání v krátkých žebrech.

Kardiovaskulární systém

Palpitace: prudké, < rychlou chůzí, ležením na levém boku, < oblečením těsným kolem krku.
Nízký tlak.
Studené končetiny, špatné periferní prokrvení.
Raynaudův jev.

Zažívací trakt - ústa

Dásně: suché, krvácejí, otékají, pulzace během menstruace.
Slizký hlen.
Bolest zubů: všechny zuby dolní, horní, píchání, trhání, tah.
< zimou (nebo teplem), při menstruaci, v těhotenství.

Žaludek

Chuť k jídlu: snižená, nebo žádná, odpor k jídlu, pachům z jídla, myšlenec na něj.

Averze k masu, tuku.

Žízeň: když je jí zima, méně je-li jí horko.

Snižený, pocit prázdnoty, nezlepšuje se jídlem.

Říhání po tuku

Nauzea: před snídaní, v těhotenství, < nebo > jídlem.

Zvracení: jako nauzea: mléčné, žlučovitě, dráždivé.

Bolest: hlodavá < nebo > jídlem.

(dokončení v příštím čísle)

Druhé předepsání

Dr. Dario Spinedi

Převzato z European Journal of Classical Homeopathy Vol II, No. 5-6

Přeložila Ing. Táňa Chudáčková

(Ze setkání učitelů v Alonissos r. 1995, první část)

I. Teoretický základ pro správné druhé předepsání:

a) Informace o použití Q potencí najdeme v 6.vydání Organonu

b) O používání C potencí pojednává první svazek Hahnemannovy knihy „Chronické nemoci“ a 6. vydání „Organonu“. Dále toto téma systematicky vysvětlují následující kapitoly knihy „Přednášky o homeopatické léčbě“ Jamese Tylera Kenta:

Kapitola XXXIV. „Homeopatické zhoršení“

Kapitola XXXV. „Prognóza podle sledování účinku léku“

Kapitola XXXVI. „Druhé předepsání“

Chtěl bych uvést několik poznámek ke druhému předepsání po užití C potence. Můj učitel Dr. Kunzli, který 40 let praktikoval homeopatii v duchu učení Hahnemanna a Kenta, doplnil ke Kentovým 12 typům reakcí popsaným ve výše uvedených kapitolách ještě reakci „nultou“. Já sám jsem také během posledních osmnácti let s pomocí Dr. Kunzli doplnil několik dalších postřehů.

II. Prognóza podle sledování účinku léku a druhé předepsání

Reakce 0. typu: Žádná reakce

a) nesprávný nebo chybně opakovaný lék

K takovéto chybě může dojít, pokud homeopat

- * nedodrží pravidla přesné anamnézy
- * neovládá teorii homeopatického zhoršení
- * neovládá teorii druhého předepsání
- * nepozná, kdy je třeba změnit lék
- * nezná vztahy mezi léky
- * dává některým lékům přednost

b) správně zvolený lék nepůsobí, protože

- * pacient svým založením pomalu reaguje
- * jedná se o pomalu působící lék
- * byla chybně zvolena potence

Chyba! Neznámý argument přepínače.

- * pacient užíval nějakou antidotující látku
- * působení léku ruší nějaké jiné faktory

Co je třeba udělat v případě b)?

Měli bychom znovu ověřit, zda se skutečně jedná o správný lék. Je třeba bod po bodu znovu projít celý případ a zaměřit se na to, zda jsme některé symptomy nepovažovali za důležitější a jiné naopak za méně důležité, než ve skutečnosti jsou.

Pokud zjistíme, že naše analýza byla správná a nepodaří se nám najít žádný lepší lék, použijeme při druhém předepsání stejný lék ve stejné potenci. Pak počkáme 40 až 50 dní a provedeme analýzu znovu.

Je možné, že opět nenastane žádná reakce. Někdy je k dosažení pozitivní reakce nutné stejný lék dvakrát nebo třikrát zopakovat.

Pokud jsme si lékem zcela jisti, můžeme ho podat znovu, ale ve vyšší potenci. Pokud jsme začali potencí XM, podáme nyní CM.

Druhá možnost u případu bez odezvy je chybně zvolená potence. Může být jak příliš vysoká, tak příliš nízká. Například jsme podali C 30 místo XM.

V takovém případě při druhém předepsání podáme stejný lék ve vyšší potenci.

Příklad:

Hepar sulphuris nejlépe působí v potenci M nebo výš. Pokud při tonzilitidě nebo otitidě podáme Hepar sulphuris v potenci 30 nebo 200, bude reakce slabá a uzdravování pomalé.

V některých případech je třeba podat nízkou potenci. Je to možné pouze tehdy, pokud zjistíme, že jsou vyšší potence neúčinné. *Některé léky obecně lépe působí v nízkých potencích.*

Patří mezi ně:

Apocynum cannabinum

Sabal serrulata

Ornithogallum umbellatum

Blatta orientalis

Carduus marianus

Crataegus

Solidago virgaurea

Pokud jsme podali lék, o němž je známo, že působí pomalu, nebudeme měnit lék ani potenci, i když po prvním podání nenastane žádná reakce. V takovém případě zopakujeme stejný lék ve stejné potenci. Stejně je tomu, pokud se jedná o pomalu reagujícího pacienta, například o typ *Lycopodium*, *Natrum muriaticum* nebo *Silicea*.

Pokud pacient lék něčím antidotuje, například kávou, je třeba antidotující látku eliminovat.

Další faktory, které narušují působení homeopatických léků jsou:

- * alopatické léky užívané ve stejné době jako léky homeopatické
- * příliš málo kontrol
- * operace důležitého orgánu, například štítné žlázy, dělohy nebo vaječníků
- * psychické problémy

Reakce 1. typu: Postupné zhoršování patologických symptomů, které spěje ke smrti

Po podání léku se symptomy neustále zhoršují, stav pacienta je týden od týdne vážnější. Pacient spěje ke smrti. Co takováto reakce znamená? Zvolený lék je simillimum, ale potence je pro vážně nemocný organizmus příliš silná.

Při léčení vážně nemocných pacientů a u případů, jimiž si nejsme zcela jisti, není dobré podávat potence vyšší než 30 nebo 200. Pokud bychom v takovém případě podali vyšší potenci, vyvolali bychom pouze rychlou destrukci tkání.

Jaké je v takovém případě druhé předepsání?

Proces destrukce je možné do určité míry pozastavit podáním antidota, ale celkově negativní prognózu daného případu lze jen stěží změnit. Rozlišujeme tři typy antidot:

- * dynamická
- * chemická
- * fyzikální

Dynamické antidotum je antidotum předepsané podle zákona „similia“, tedy takové, které neutralizuje působení původního léku. Například Pulsatilla je dynamickým antidotem Sulphuru, Rhus toxicodendron antidotuje Natrum muria-ticum.

Káva a kafr antidotují většinu používaných léků.

Chemické antidotum je látka, která danou látku neutralizuje chemicky, například kyselina a zásada.

Antidotovat je možné i na úrovni fyzikálního působení, například horkými nebo studenými obklady nebo třením.

Reakce 2. typu: Dlouhodobé zhoršení, po kterém nastane pozvolné zlepšení

U druhého typu reakce se stav pacienta na velmi dlouhou dobu zhorší, ale nakonec se začne pozvolna zlepšovat. V některých případech může zhoršení po předepsání trvat 3, 4 nebo i 5 týdnů. Co takováto reakce znamená?

V takovém případě došlo k relativně závažným tkáňovým změnám v srdci, játrech, ledvinách, plicích atd.

Pro daný organismus je na hranici možností vyrovnat se s lékem v dané potenci.

V takové situaci je třeba být opatrný a neopakovat lék příliš brzy. Každé další podání způsobí podobné zhoršení.

Výrazné a dlouhodobé zhoršení může nastat také u případů astmatu a neurodermatitidy. Tento stav je zvlášť výrazný po podání určitých léků, zejména po Sulphuru ve vysoké potenci. U těchto případů je lepší podat Sulphur C 30 a vyšší potence nepoužívat.

Další možnost je, že podaná dávka byla pro daný organismus příliš silná. Příklad hypertyreózy se například může velice dobře vyvíjet po podání Phosphoru v potenci M, M, XM, XM, ale pokud bychom podali CM, objevily by se tachykardie, průjem, slabost atd.

Phosphorus byl správně zvolený lék, ale pacient byl příliš slabý a neunesl tak vysokou potenci.

Dále by bylo vhodné podat potenci M nebo i 200 CH.

Druhé předepsání v případě reakce 2. typu:

V tomto případě je velice důležité umět čekat a příliš brzy neměnit lék. Vždycky bychom měli počkat nejméně 35 dní a pokud se případ začne zlepšovat, měli bychom vyčkat tak dlouho, dokud bude zlepšení trvat, třeba i rok.

Největší chyba je opakovat lék, pokud trvá zlepšení. Je třeba počkat, dokud se symptomy neobjeví znovu. Jakmile k tomu dojde, podáme znovu stejný lék ve stejné potenci. Pokud usoudíme, že zvolená potence byla příliš vysoká, můžeme se vrátit k nižší potenci.

Reakce 3. typu: krátké a prudké zhoršení, po kterém následuje dlouhodobé zlepšení

Taková situace je velmi příznivá. Lék by měl být o něco silnější než nemoc, a právě to se potvrdilo počátečním zhoršením.

Po této reakci většinou nastane dlouhodobé zlepšení. U chronických nemocí může trvat rok i déle. Pokud k této reakci dojde, víme, že jsme předepsali si-millimum.

Druhé předepsání v případě reakce 3. typu:

Jak už jsem se zmínil, zlepšení v tomto případě trvá velmi dlouho. Jakmile se symptomy objeví znovu, podáme stejný lék ve stejné potenci.

Když přestane lék příznivě působit, podáme znovu stejný lék ve stejné potenci.

U tohoto typu případu s dlouhodobým zlepšením můžeme opakovat stejnou potenci i několikrát. Je to však jediná výjimka.

U většiny případů je po podání dvou dávek ve stejné potenci nutné přejít k následující vyšší potenci. Důvodem je to, že po podání stejné potence více než dvakrát se doba zlepšení neustále postupně zkracuje.

Reakce 4. typu: Brzy po podání léku nastane zlepšení, aniž by proběhlo homeopatické zhoršení. Lék působí příznivě od samého počátku.

Taková reakce značí, že byl v dané situaci zvolen správný lék v nevhodnější potenci, takže celkový efekt je optimální. Vždycky existuje potence, která v daném případě působí nejlépe.

Druhé předepsání bude v tomto případě stejný lék ve stejné potenci podaný po opětovném objevení symptomů.

Reakce 5. typu: Brzy po podání léku nastane zlepšení, ale v krátké době dojde naopak ke zhoršení.

K čemu došlo? Takováto reakce je typická u paliativního působení. Lék pokryje pouze některé povrchní symptomy, ale nejedná se o simillimum. Toto vysvětlení je u reakce daného typu nejběžnější.

Může však nastat i jiná možnost, totiž že byl zvolen správný lék ve vhodné potenci, ale v organizmu proběhly tak závažné tkáňové změny, že už není možné pacienta vyléčit.

Dokonce i po podání simillima dojde jen ke krátkodobému zlepšení. Po podání další dávky stejného léku by nastala kratší reakce atd. Je zřejmé, že pacient zemře.

Druhé předepsání v případě reakce 5. typu:

- a) V případě, že nenastaly příliš vážné tkáňové změny, podáme bližší lék.
- b) Pokud máme případ, který není možné vyléčit, předepíšeme pouze paliativní léky, které zmírní utrpení pacienta. (U nemocných tuberkulózou to například může být Bryonia, Sanguinaria, Nux vomica nebo Pulsatilla.)

Reakce 6. typu: Příliš krátkodobé působení vysokých a velmi vysokých potencí.

Pokud u někoho působí potence C 100 000 kratší dobu než tři měsíce - pacient se například po dvou měsících vrátí s tím, že se symptomy objevují znovu, můžeme působení léku označit jako příliš krátkodobé.

Kent uvádí, že:

C 30

C 200

C 1 000

C 10 000 působí **nejméně** 35 dní

C 100 000 **nejméně** 3 měsíce

C 1 000 000 **nejméně** 1 rok.

Jak je možné vysvětlit příliš krátkodobé působení léku? Existuje několik možných důvodů:

1. Pacient užíval něco, čím působení léku antidotoval. Může se jednat o chemické látky nebo o všeobecně známá antidota podaného léku.

2. V životě pacienta se událo něco, co je možno označit jako psychický stres (zármutek, strach), a tím byl lék antidotován. Je třeba zjistit, zda se něco takového nestalo.

Existují však ještě další možná vysvětlení reakce 6. typu:

1. Podaný lék není simillimum, ale pouze simile.

2. V organismu proběhly závažné změny ve tkáních důležitých orgánů. Tím se situace stává nebezpečnější.

3. Pokud jsme podali stejnou potenci dvakrát, nasvědčuje zkrácená doba působení léku tomu, že máme jít s potencí výš?

Příliš krátkodobá reakce na vysoké a velmi vysoké potence nikdy nemůže nastat, pokud pacient po předchozím podání reagoval způsobem č. 3.

Jak je v případě takovéto reakce druhé předepsání?

* Pokud zjistíme, že pacient požíval nějaké antidotum, je třeba jej požádat, aby se této látce vyhnul.

* Pokud je to možné, měli bychom s další dávkou nějakou dobu počkat, po podání C 100 000 je například vhodné čekat 3 měsíce. Potom podáme stejný lék ve stejné potenci.

* Pokud byl podaný lék pouze simile, musíme po uplynutí příslušné doby podat bližší lék.

* Proč je nutné před opakováním vždycky příslušnou dobu počkat? Protože někdy dojde ke zhoršení, ale stav se po určité době zase rychle zlepší. Během zhoršení bychom neměli panikařit, ale v klidu vyčkávat. Pierre Schmidt neustále opakoval tuto myšlenku: „Čím méně léků podáváme, tím lépe.“ To bychom si měli navždy dobře zapamatovat.

* Pokud v organismu došlo k závažným změnám ve tkáních důležitých orgánů, měli bychom léčbu začít podáním C 30 nebo C 200, čímž se posílí vitalita pacienta. Teprve potom je možné podat vyšší potence.

Reakce 7. typu: Symptomy se zlepšily, ale pacient se celkově necítí lépe.

K takové situaci může dojít u pacientů, kteří prodělali operace důležitých orgánů, jako jsou ledviny, děloha, vaječníky, štítná žláza. Tito pacienti sice pociťují jisté zlepšení jednotlivých symptomů, ale stále se k homeopatovi vracejí s různými potížemi, protože nemohou nikdy dosáhnout úplné harmonie osobnosti a všech orgánů.

Druhé předepsání bude v tomto případě stejný lék ve stejné potenci podaný při opětovném objevení symptomů.

Reakce 8. typu: Přecitlivělí pacienti

U těchto lidí dochází k tomu, že se po podání léku - dokonce i když se jedná o simillimum - objeví kromě původních symptomů pacientovy nemoci ještě mnoho jiných symptomů, které pacient předtím nikdy neměl a které se vztahují k obrazu podaného léku.

Zvolený lék nepokrývá jen symptomy pacienta, ale vyvolává patologii typickou pro daný lék. Tyto případy se obtížně léčí. Obvykle není vhodné předepisovat potence vyšší než 30 CH nebo 200 CH.

Reakce 9. typu: Proving

Pokud se v průběhu provingu objeví symptomy, které provery obtěžují, je třeba podat antidotum. Hahnemann při příliš bouřlivé reakci na proving vždy podával antidotum.

Reakce 10. typu: Závažné nové symptomy

Při takovéto reakci je třeba uvažovat o změně léku. Pokud zjistíme, že se u pacienta objevily závažné nové symptomy (které samozřejmě nesmí být jen produktem naší fantazie), musíme podat nový lék, který většinu těchto nových symptomů pokrývá.

Tuto myšlenku je třeba mít na paměti, neboť závažné nové symptomy signalizují, že byl podán špatný lék. Proto je třeba od tohoto léku upustit a předepsat jiný.

Nyní bychom měli rozlišit, co míníme pojmem „nové“ symptomy a co „nové“ symptomy nejsou.

a) v průběhu homeopatického zhoršení se mohou objevit velmi staré symptomy, na které pacient již zapomněl,

- například vyrážka, kterou měl pacient v dětství

- nebo výtok z uretry u pacienta, který v dávné době prodělal kapavku léčenou antibiotiky

U těchto případů je třeba mít na paměti Kentovy „Přednášky o homeopatické léčbě“, kde stojí: „...Existují dva typy zhoršení:

* může dojít ke zhoršení nemoci, během kterého se zhoršuje i celkový stav pacienta

* nebo se mohou zhoršovat pouze symptomy nemoci, kdežto pacient se může celkově cítit lépe.“

Pod pojmem zhoršení nemoci chápeme stav, kdy pacient postupně slábne a symptomy jsou čím dál intenzivnější. Naproti tomu při pravém homeopatickém zhoršení se zhoršují pouze symptomy, kdežto pacient se celkově zlepšuje.

Dochází k tomu po přesném předepsání homeopatického léku. Při pravém homeopatickém zhoršení se sice zhorší symptomy, ale pacient říká: „Cítím se lépe...“

V tomto případě nejde o nové symptomy. Znovu se objevují velmi staré a někdy i zapomenuté symptomy, nejedná se o reakci probíhající podle Heringova zákona.

b) symptomy léku: symptomy, které patří do patogeneze podaného léku.

Hahnemann v prvním díle knihy „Chronické nemoci“ uvádí:

* pokud se pacient cítí lépe a pokud dané patologické symptomy nejsou příliš nepříjemné, můžeme počkat, až samy ustoupí

* pokud však symptomy předepsaného léku přetrvávají a působí pacientovi obtíže, pak nebyl daný lék správný a je třeba ho změnit.

c) Symptomy vyvolané špatným životním stylem pacienta

Pokud například někdo pije hodně vína, mohou se i navzdory správně předepsanému léku objevit hemoroidy, které je pak možno mylně považovat za nový symptom. V daném případě však stačí přestat pít víno a hemoroidy zmizí.

d) Existuje mnoho projevů homeopatického zhoršení, které vypadají jako nové symptomy. Například předepíšeme simillimum a pak

** pacientovi začnou hnisat konečky prstů nebo jiné části těla (dobrá reakce po podání léku)*

** pacient začne mít silný výtok nebo průjem*

** pacient se začne silně potit*

To je známka, že škodlivé toxické látky odcházejí z těla ven.

Mladý nezkušený homeopat by si mohl myslet, že se jedná o nové symptomy a tudíž že předepsaný lék není správný.

Při řešení všech případů je třeba mít stále na paměti, co napsal Kent v kapitole „Druhé předepsání“ ve svých „Přednáškách“:

„...Jistý pacient se mnoho let léčil pro chronickou konstituční nemoc. Postupně jste mu podali celou řadu potencí od nejnižších až po nejvyšší a u každé dávky jste zaznamenali léčebný účinek. Stejnou potenci jste podávali tak dlouho, dokud nepřestala působit. Pak jste šli výš a stejným způsobem jste pokračovali, dokud jste nevyčerpali celou škálu potencí. Najdete-li konstituční lék pacienta, můžete ho podat mnohokrát, i když máte k dispozici jen velmi málo symptomů a k jinému léku byste ani dospět nemohli.

Takový lék byste neměli měnit, dokud má léčebný účinek. *Pokud se pacient stále zlepšuje, neměňte tento lék ani v případě, že se změní symptomy.*

Pokud vám pacient sdělí, že se stále zlepšuje, neměňte lék ani tehdy, když z jeho současných symptomů není možné k tomuto léku dojít. Daný lék podávejte tak dlouho, dokud se po něm pacient zlepšuje, a to bez ohledu na změnu symptomů.

Mnoho lékařů říká: „Když se změni příznaky, změním lék.“ To je jedna z nejhorších věcí, kterou je možné udělat. Změna příznaků je důvodem ke změně léku jen tehdy, když se pacient po tomto léku nezlepšuje. Jakmile se pacient zlepšuje, podávejte původní lék dál, i když se změni symptomy. Léčba neměňte, dokud nepřestane na pacienta příznivě působit.“

„...Kdykoli máte nějaké pochybnosti, čekejte. Existuje jedno pravidlo: pokud jste pacientovi podávali nějaký lék v různých potencích, nikdy od tohoto léku neupouštějte, aniž byste vyzkoušeli následující vyšší potenci. Teprve když tuto potenci podáte a zjistíte, že nemá léčebný účinek, můžete lék změnit. Jedině tímto způsobem můžete zjistit, že lék už u daného pacienta pokrývá vše, co mohl vyléčit, a že je třeba ho změnit.“

Dr. Dario Spinedi byl předním žákem Dr. Kunzli. Na setkání učitelů v Alonissos (srpen 1995) vyložil, jak jeho učitel přistupoval k druhému předepsání.

Některé z jeho názorů budou patrně pro praktikující homeopaty šokující, protože jsou velmi odvážné a neodpovídají přesně zákonům klasické homeopatie. Přesto je třeba se těmito poznatky zcela vážně zabývat, neboť jejich autorem je velice poctivý a čestný člověk s bohatými zkušenostmi.

(redakce časopisu European Journal of Classical Homeopathy)

(dokončení první části a druhou část uvedeme v některém z příštích čísel)

Phosphor

MUDr. Eva Kalvínská

Děvčátko L.O., nar. 4.2.1987

Přichází v 5/95 s bradavicí, která vyrůstá z nosní přepážky v horní třetině levé nosní dírky. Vyplňuje prakticky horní a střední třetinu - velikost na délku dle ORL vyš. 13mm, šířka 5mm. Nález je pro dítě velkou překážkou, protože téměř ucívá levou nosní díрку a při sebemenším zahlenění působí potíže s dýcháním. Děvčeti byla již 2x provedena extirpace v celkové anestezii - poprvé v 6/94, podruhé v 12/94 - kdy po třítydenní homeopatické léčbě u jiného lékaře lékem Causticum 9CH 5granulí denně a Thuja 30CH 10granulí denně narostly bradavice dvě! V 3/95 indikovali ORL lékaři další extirpaci v celkové anestezii,

kteřou matka kategoricky odmítla. Obrátila se pak na mne s žádostí o konstituční homeopatickou léčbu.

Při návštěvě v ordinaci si holčička brala sama hračky ze skříně, chtěla na mamince, aby si s ní hrála, kreslila si, běhala do čekárny a zpět, tulila se k mamince... Později ji zaujalo světýlko na mém psacím stole do té míry, že vylezla na stůl, zůstala zde sedět „na bobku“ mezi knihami a papíry a zaujatě je pozorovala!!! Maminka byla značně v rozpacích, protože se mimo jiné děvče na stůl téměř nevešlo, ale dítěti to bylo jedno.

Žádala o pití, protože měla žízeň.

Je drobné střední postavy, má nápadně bledou kůži s prosvítajícími žilkami, jakoby mramorovanou, málo potivou, husté vlasy i řasy. Pro nepravidelný růst předních zubů bude nosit rovnátka.

Z homeopatického pohovoru vyplývá, že se jedná o velmi živou spíše veselou dívku, která miluje společnost dětí i dospělých. Ráda se mazlí. Je roztěkaná, ve škole hůře soustředivá, baví ji matematika a tělocvik, nerada češtinu - vynechává písmenka, neumí spojit slabiky. Dělá scény, když má dělat úkoly, pláče a vzteká se, že to neumí.../měla roční odklad školní docházky/. Není pečlivá, nerada uklízí.

Ráda kreslí, zpívá, cvičí, běhá venku, leze na stromy.

Má strach ze tmy, z násilí, z injekcí, hromu. Blesky ji zajímají.

Je spíše zimomřivá, nerada průvan.

Usíná při lampičce, má opakovaně sen, ve kterém hoří nejprve papír, pak dům /nikdy požár neviděla/. Spí na pravém boku. Od mala ráda slané věci, nerada mléko, cibuli, česnek.

Dost pije nápoje pokojové teploty, vypije i studené, které jí ale maminka často nedává, ráda cucá led.

Nejhorší denní doba je ráno po probuzení, pokud onemocní, pak ráno.

Bradavice - pokud lze dohlédnout - je načervenalá, štrapatá, velmi svědí.

Z anamnézy: Vážně nestonala, měla 1x angínu, 1x teplotu se zvracením, pokud má rýmu, je hustá, žlutá. V 4/95 léčena pro anemii preparáty železa.

Na základě výše uvedených charakteristik jsem podala 1 dávku *Phosphor 30 CH*.

Kontrola za měsíc: Bradavice se začala odchlípnout z vnitřní strany, posunula se mírně k vchodu nosnímu, ale ještě zůstává ve střední třetině, přestala svědit, postupně vysmrkány dva kousky, které se spontánně odloučily.

Kontrola v 10/95: Bradavice se posunula dále ke vchodu nosnímu - mírně vyčnívá ven,

Je t.č. prokrvácená, protože se dítě srazilo se sestrou a kus vypadl.

Dle matky je děvče klidnější, méně se vzteká, už nemá sny o ohni.

Podána další dávka *Phosphor 30 CH*.

V 1/96 si nechala aplikovat 3. dávku očkovací látky proti klíšťové encefalitidě, protože jí lékaři sdělili, že nenaočkovat 3. dávku by bylo horší než neaplikovat vůbec - proběhlo bez komplikací.

Kontrola v 4/96:

bradavice mírně vysunuta ze vchodu nosního, opět odpadl malý kousek, ale zásadně bez větších změn.

Dítě dle matky dozrává, lépe se připravuje do školy, občas ještě plete písmenka.

Podána dávka *Phosphor C 200*

Bradavice se zcela odloučila v 7/96 na táboře - náhle, ani o tom nevěděla, „prostě jsem ji ztratila“. Nekrvácela.

Dle matky je psychicky samostatná, odpovědná, ve škole nemá problémy - na vysvědčení měla samé jedničky, jen dvojku z češtiny.

Na tomto případě jsem chtěla poukázat na to, jak důležité je při léčbě pacienta přihlížet k jeho celkové konstituci. Domnívám se, že léčit dle tzv. „osvědčených indikací“ v dávkování, které bylo užito /viz výše/, může být někdy nebezpečné, jak vidíme na příkladu mé pacientky - po léčbě Causticem a Thujou vyrostly bradavice dvě a byla indikována okamžitě 2. operace! A navíc - po 3 měsících se situace opakovala a ORL lékaři chtěli provést operaci třetí.

Na druhé straně - i když Phosphor není zmíněn v rubrikách, které se týkají bradavic v sekci „NOS, bradavice“ /Thuja i Caust jsou ve 3. stupni/ nebo přímo „bradavice v nose“ /pouze Nitr. ac./ a je zmíněn jen v sekci „KŮŽE, bradavice“ a „bradavice svědicí“ - v obou pouze v 1. stupni/, ale odpovídal celkovému typu dítěte, pomohl a to i po stránce psychické, s čímž matka vůbec nepočítala ! Je jistě zřejmé, že indikace celkové anestezie u dítěte 3x během jednoho roku - z toho 2x provedena - není zdravá a bezpečná záležitost, takže jsme všichni rádi, že konstituční homeopatická léčba pomohla vyřešit problém.

Obávala jsem se, zda nezůstanou po sestupu bradavice srůsty na sliznici, protože při jedné z prvních ORL kontrol byly přítomny srůsty mezi nosní přepážkou a nosním křídlem. Z posledního vyšetření ze dne 3.10.96 však vyplývá, že je nález zcela fyziologický, srůsty vymizely, sliznice čistá.

Zamýšlela jsem se nad tím, zda jsem neměla místo druhé aplikace Phosphoru 30 CH zvolit raději potenci 200 C - zda by léčba nebyla rychlejší. Kdo ví... ?

I nakolik se na dalším průběhu léčby podílelo výše zmíněné očkování. Běžné bradavice totiž mizí i po nižších potencích.

Chyba! Neznámý argument přepínače.

Pokud máte zkušenosti s léčbou takto velikých podobně uložených útvarů, napište, prosím, přes redakci - ráda si je přečtu.

Případ Belladonny - konstituční podání léku

MUDr. Pavel Dufek

Vyšetření pacienta

V září 1996 jsem v ordinaci vyšetřoval dítě matky, která se u mě léčí. Ke konstitučnímu vyšetření přivedla 8 letého syna.

Z rodinné anamnézy:

U matky diabetes mellitus, švagr měl diabetes mellitus, MM onemocněný slinivky, onem srdce u otce matky.

V osobní anamnéze:

Porod - matka rodila v nemocnici, nevěděla, kdy bude porod či bude-li rodit hned po příjezdu. Měla strach z fyzické bolesti, měla strach z porodu, z nového prostředí. Porod proběhl normálně za 2 hodiny, kojila bez komplikací asi 6 měsíců, dítě se moc nesnažilo pít, muselo být nuceno. Zároveň byl kojenec živý, nechtěl se sice namáhat k pití, když neměl chuť, ale když měl hlad, musel dostat najíst hned. Bylo období, že usínal, nechtěl si lehnout bez matky, ječel a přivoloval ji. Chtěl, aby matka byla u něho. Když si hrál, vytahoval knížky, desky a dupal po nich. Věděl, že to dělat nesmí, a přesto to dělal. Chtěl na sebe upozornit. Dupal i po jiných věcech. Když brečel, nemohl popadnout dech. Dost zlobil.

„Když jsem byl malý, matka na mě měla málo času, byl jsem odkázaný na sebe.“

Do školky chodil rád, často míval záchvaty kašle, chřipky, ekzémy ve 2 letech, trpěl na opruzeniny, měl také průjmy. V noci se potil na celém těle, ráno měl mokré pyžamo. Ve škole často močí, někdy po každé hodině. V poslední době byl neklidný, měl záchvaty vzteku. Klidně i z malé příčiny udeřil kamaráda do hlavy, nebo ho pokousal. Ekzémy v poslední době nemá. Rád škrtá sirkami, má rád prskavky, má rád rachejtla a fascinovaně se na ně dívá. Nemůže po nikom jíst, když se někdo dotkne lžičky, jídlo si již nevezme. Nesnáší smrad, když někdo mlaská, sám z toho zvrací. Sny zapomíná, někdy nemůže usnout. V poslední době je normálně nemocný a má lehké poruchy chování - viz výše.

Z generálií:

Teplokrevný, odkopává se v posteli, potí se v noci - někdy i celou noc, ráno se probouzí zpocený. Někdy nemůže usnout. Občas se v noci probouzí. Atmosférické vlivy bez obtíží. Chuť k jídlu je dobrá - má rád sladké a slané pokrmy -

řízky, rajskou omáčku, nudle z mákem, palačinky, co nemá rád, to jsou polévky, zelenina a kyselé okurky. Pije dost, spíše studené.

Rozbor případu a výběr rubrik :

Mind, fire, set thingson fire, wants to.

Mind, carried, desire, to be carried, fast.

Mind.starting.startled, sleep from going to sleep, on.

Perspiration, night, lasting on night, sleep during.

Dle počítačového rozboru vychází Belladonna na prvním místě. Je obsažena ve všech vybraných rubrikách. V diff dg. odpovídá základnímu konstitučnímu stavu dítěte a proto podána 1 dávka Belladonny 200CH s tím, že pacient bude kontrolován za 2 měsíce. Při kontrole stav zlepšen, je klidnější, nebyl nemocný. Podáno placebo, kontrola za další 2 měsíce.

K vyšetření mně přinesl obrázek.

O čem se pacient nedoví...

Převzato European Journal of Classical Homeopathy Vol. II, No. 5-6

Přeložila Ing. Táňa Chudáčková

Několik pikantních zajímavostí o iatrogenních nemocech

* ACE inhibitory používané při léčení srdečních nemocí patrně zapříčiňují 14% veškerých nemocničních příjmů pro hypoglykémii u diabetiků. (*The Lancet*, 13.5.1995)

* U žen, které jsou více než deset let na substituční hormonální terapii, je o 70% vyšší riziko vzniku rakoviny vaječníků. (*American Journal of Epidemiology*, květen 1995)

* Substituční hormonální terapie u žen zdvojnásobuje riziko vzniku systémového lupu erythematoses. (*Annals of Internal Medicine*, 1995, 122:430-3)

* Počet iatrogenních poškození vysoce převyšuje roční počet úmrtí při dopravních nehodách, při nichž zemře 45 000 lidí. Iatrogenní poškození zapříčiňují více úmrtí než všechny ostatní nehody dohromady. (*Journal of the American Medical Association - JAMA*, 5.července 1995) K chybám dochází zejména při předepisování léků. Tak vzniká 56% chyb, kterým je možné zabránit. Další 36% tvoří chyby při aplikaci léků a zbytek opisování (6%) a příprava léků podle předpisu (4%).

* Progesteron vůbec nezmírňuje potíže spojené s premenstruačním syndromem, přestože je to při těchto obtížích nejčastěji užívaný lék. (*JAMA, 5.července 1995*)

* Podle rapidního vzestupu rizika vzniku rakoviny prsu a úmrtí na tuto poruchu... se dá usuzovat, že rizika a výhody hormonální terapie u starších žen je třeba velice pečlivě zhodnotit. (*New England Journal of Medicine, 15. června 1995*)

* U lidí očkovaných proti spalničkám je třikrát vyšší pravděpodobnost onemocnění ulcerózní kolitidou nebo Crohnovou nemocí oproti lidem, kteří prodělali spalničky přirozenou cestou. (*The Lancet, 29. dubna 1995*)

* Epidurální anestezie značně prodlužuje druhou dobu porodní a tím zvyšuje riziko chirurgického zákroku. (*Journal of Family practice, březen 1995*)

* Benzodiazepiny pravděpodobně zhoršují stav pacienta, po mrtvici například prodlužují léčení nejméně o tři měsíce. Mezi další léky, které zapříčiňují pomalejší uzdravování, patří některá antihypersenzitiva, antagonisté dopaminu a anti-convulziva. (*Neurology, květen 1995*)

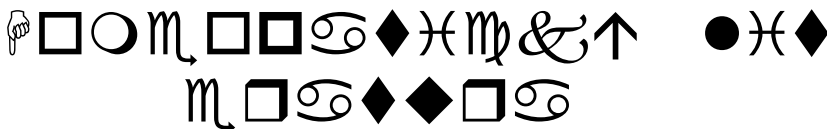
* Podle výsledků prvního světového průzkumu bezpečnosti v nemocnicích, který provádělo australské ministerstvo zdravotnictví, jsou v Austrálii „nemocnice“ třetím největším zabijákem. Pravděpodobnost, že pacient v nemocnici zemře nebo utrpí nějaké zranění, je asi 16%. Polovinu těchto poškození zapříčiňují chyby lékařů a nemocničního personálu.

Homeopatické kurzy I.-IV. podle modelu Rakouské homeopatické společnosti a s certifikátem IPVZ se konají 15.-19.3.1997 v Kroměříži. Přihlášky telefonicky u MUDr. Josefa Kremla na č. 0634 23717 nebo 0634 24456.

Prodám zcela nové knihy: J. T. Kent: *Materia Medica*, E. Hubbard-Wrightová: *Rychlý kurz homeopatie*, M. G. Blackieová: *Homeopatie - královská léčba*, Pulford: *Klíč k homeopatické materii medicæ*, D. M. Gemmel: *Homeopatický domácí lékař*, D. M. Borland: *Dětské typy*, Nyanasatta Thera: *Základy buddhismu*.
Telefon 205 120 00, Po-St 10-18hod.

Hledám spolupracovníka pro nové oddělení alternativní léčby včetně homeopatie. Podmínky: maturita, čestnost a poctivost, IČO, zapálení pro danou práci. Platební podmínky: slušné. MUDr. Miklánek, tel. 02/794 05 63.

Chyba! Neznámý argument přepínače.

K dodání ihned:

Samuel Hahnemann: **Organon racionální léčby**

Zakládající dílo homeopatie. Německý lékař v něm stanovil všechny zásady homeopatické léčby, platné až po dnešek a prověřené časem i praxí. Nezbytná součást knihovny každého homeopata. Pevná vazba. Cena 220,- Kč.

Dr. H.C. Allen: **Klíčové symptomy homeopatické materie medicy**

Tato světově známá Materie medica uvádí u každého léku ty nejcharakterističtější symptomy, které jej bezpečně odlišují od ostatních a vedou v praxi nejbezpečněji ke správnému předepsání. Nový pohled na homeopatické léky. Pevná vazba - koženka. 510 str. V témže svazku připojeno: G.Miller: Vztahy homeopatických léků. Cena 500 Kč.

J.T. Kent: **Přednášky o homeopatické léčbě**

Podrobný popis homeopatické metody léčby. Zaměřeno pro potřeby denní praxe. Další dílo základního fondu homeopatické literatury. 240 str., váz., 150,- Kč.

Dr. Margery G. Blackieová: **Homeopatie - královská léčba**

Autorka, osobní lékařka anglické královny a děkanka homeopatické fakulty v Londýně, vypráví poutavě a zajímavě o principech homeopatie, objasňuje její filozofii, pojednává o historii a osobnostech, uvádí popisy případů, údaje pro farmaceuty, použití léků, vysvětluje, jak léčit a jaké jsou její osobní zkušenosti s touto léčbou, která dokáže na rozdíl od klasické medicíny odstranit i alergie, artrózy, chronické záněty a mnohé další tzv. nevléčitelné nemoci. 191 str., dotisk, 110,- Kč.

Připravujeme dotisky:

William a Oscar Boericke: **Homeopatická materia medica s Repertoriem**

Jedna z nejpoužívanějších Materií medic ve světové homeopatické praxi. **Pro rychlou orientaci v klinické praxi.** Charakteristické příznaky cca osmi set léků. Připojeno repertorium. 1000 stran. cca 1100,- Kč. Pevná koženková vazba. Dotisk na konci ledna 1997.

J.T. Kent: **Repertorium**

Tabulkový seznam symptomů a léků tyto symptomy postihujících. Nejrozšířenější diagnostická pomůcka ve světové homeopatické praxi. Upravené 2. vydání v němž došlo k opravě původního českého překladu. Nové přesné odkazy. Nová sazba. Pevná koženková vazba. Loňský zářivý dotisk 2. českého vydání zcela rozebrán. 1300 stran, 1400,- Kč. Evidujeme objednávky pro další dotisk.

J.T. Kent: **Homeopatická materia medica**

Podrobná Materia medica. Základní studijní materiál. 3. vydání. 962 str., 1000 Kč. Rozebráno, dotisk v únoru 1997.

Dr. Hubbard-Wrightová: **Rychlý kurz homeopatie**

Knižka pojednává podrobně o Kentově metodě homeopatické léčby a pomáhá řešit denní problémy vyskytující se v odborné praxi. Obsahově velmi cenná učebnice. Pevná vazba. 100 str., cca 150,- Kč, 2. vydání vyjde v březnu 1997.

Pulford: **Klíč k homeopatické materii medicæ**

2. opravené vydání. Materie medika amerického lékaře pro **pokročilejší** homeopaty. Určena pro holistické klasické předepisování. Obsahuje podrobný popis více než padesáti hlavních léků, které však tvoří v obvyklé klasické praxi více než 90% všech podávaných léků. Má zvláštní a velmi přehledný systém, usnadňující vyhledání přesného similia. Nejdříve u každého léku uvádí rubriku Identifikace s typickými klíčovými symptomy pro tento lék. Dále je uvedena rubrika Základní s výraznými charakteristikami léku, poté následuje Mysl a dále popis symptomů, rozdělený do rubrik podle patologie, anatomie a funkcí. Po dvou zcela rozebraných vydáních připravujeme třetí - vyjde v březnu 97. Pevná vazba. Cca 390.-Kč.

Novinky:

MUDR. Vladimír Petroci:

Studánky - obrazy dětí v homeopatických lécích.

Eseje o homeopatických lécích. (Viz ukázka v č. 10) . Původní práce slovenského autora. Vyjde v únoru 97. Cena cca 150,- Kč.

Georges Vithoulkas: Homeopatická věda (Science of Homeopathy)

Základ moderního předepisování. Věhlasné dílo nejznámějšího homeopata současnosti. Správné vyšetření, analýza, vedení případu, komplikované případy, metoda v teorii a praxi. 300 str. Pevná vazba. Podzim 97. Cena cca 350,- Kč.

KENT pro Windows - dodatky

Nový upgrade s opraveným překladem Kentova Repertoria a přesné odkazy v rubrikách.

-Materia medica - od J.T. Kenta, A. Pulforda a H.C. Allena.

Celkem dalších 1900 stran materie mediky ve vašem počítači. Možnost vyhledání zvolených slov v textu materie mediky. Možnost ukládání vlastních poznámek k lékům. Jednoduché připojení k základní verzi. Cena 5000,- Kč.

Oba dodatky budou k dispozici od února t.r.

Kent je tedy nyní v prodeji v těchto verzích:

verze a):

Základní verze obsahuje Kentovo Repertorium a Boerickovu Materii medicæ.

Cena 12 000.

Verze b) Základní verze a doplněk materie mediky, 17 000.

Časopis Homeopatie

Předplatné 140 Kč na další 4 čísla, ročník 1997 možno zaslat složenkou typu C (příložená). Výše předplatného zůstává nezměněna.

Objednávky a informace (písemně i telefonicky):

Alternativa, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5,

tel./fax.: 02/4025961, e-mail: alternativa@ecn.cz
